

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 4355/2023
31.01.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Марине Милановић, Зорице Булајић, Бранке Дражоћ и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Срђан Јовановић, адвокат из ..., против тужених ПУ „Чукарица“ из Београда и Града Београда, које заступа Градски правобранилац, Београд, ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3421/23 од 23.08.2023. године, у седници одржаној 31.01.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3421/23 од 23.08.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3421/23 од 23.08.2023. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 4697/21 од 21.03.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тражилац тражио да се обавезу тужени да тужиоцу на име накнаде штете због неисплаћених трошкова за исхрану у току рада, за период од јуна 2018. године закључно са мајем 2021. године, солидарно исплате 303.393,00 динара са законском затезном каматом обрачунатом на појединачно опредељене износе, као неоснован. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тражилац тражио да се обавезу тужени да тужиоцу на име накнаде штете због неисплаћених трошкова по основу регреса за коришћење годишњег одмора, за 2018, 2019, 2020. и 2021. годину, солидарно исплате 227.888,00 динара са законском затезном каматом од доспелости до исплате, као неоснован. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка. Ставом четвртим изреке, тужилац је ослобођен обавезе плаћања судских такси. Ставом петим изреке, обавезан је тужилац да туженима на име трошкова парничног поступка исплати 54.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 3421/23 од 23.08.2023. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца, потврђена првостепена пресуда у ставу

првом, другом трећем и петом изреке и одбијен захтев тужиоца за накнаду трошкова насталих по жалби.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, ревизију је благовремено изјавио тужилац из свих законом дозвољених разлога, са предлогом да се о истој одлучује као о посебној ревизији применом члана 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије, на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/2011 ... 10/2023), Врховни суд је оценио да нема места одлучивању о ревизији као изузетно дозвољеној на основу одредбе става 1. тог члана, с обзиром да не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, правних питања у интересу равноправности грађана, уједначавањем судске праксе или новим тумачењем права.

Предмет тражене правне заштите о коме је одлучено побијаном пресудом је исплата неисплаћених накнада за исхрану у току рада и регреса за коришћење годишњег одмора. Одлуке нижестепених судова, којима је одбијен тужбени захтев за исплату наведених накнада, у складу су са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног суда у којима је одлучивано у предметима са правним и чињеничним стањем као у овој правној ствари. Из ових разлога, у конкретном случају, не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, односно нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, због чега је Врховни суд одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23), Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Чланом 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате поднета је 07.06.2021. године, а вредност предмета спора је 531.281,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору, који се односи на новчано потраживање, у коме побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра, то је Врховни суд, применом члана 403. став 3. ЗПП, нашао да је ревизија тужиоца недозвољена.

На основу изложеног, применом члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**